

МАТЕРИНСЬКІ ОБІЙМИ

Інні Дідик (Снарській)

«Той, хто обіймає, і той, кого обіймають, – дві різні речі, а не щось абсолютно єдине», – писав філософ², діалектично обґрунтовуючи один із раціонально пізнаваних принципів світобудови. Навряд чи тайський різьбяр, обробляючи цільний шматок деревини, щоб виготовити статуетку слонихи зі слоненям усередині, прагнув спростувати

це твердження, однак у нього вийшла маніфестація іншого принципу – дивовижної єдності тієї, яка обіймає, і того, кого вона обіймає.

Тонко різьблений тулуб мами-слонихи ажурний, і дитятко добре проглядається крізь візерунчасті дірочки. У нього міцні ніжки, довгий хобот і величеські вушка. Воно визирає з мами, немов із

¹ Сергій Параджанов, фільм «Колір граната», «Вірмен-фільм», 1968. Анатолій Лавренко, персональна виставка живопису «Колір граната». Полтава, 2015.

² Лосев А. Ф. Античный космос и современная наука / А. Ф. Лосев. – М. : 4-я типография «Мосполиграф», 1927. – С. 52.

затишного будиночка. А мама обіймає його всією собою. Вона захищає, зігриває, підтримує своє малюк всім еством.

Важко придумати кращу метафору материнства. Неня для дитини – безпечний дім, найближчий, пізнаний, теплий світ, стабільна опора, надійний тил.

Щоб забезпечити життя своєї дитини, мама виконує безліч дій. Годує, пестить, купає, миє, пере, прасує, навчає, пояснює, розказує, бавить, лікує, розважає... А ще обіймає. Обіймаючи, неня перестає бути собою для себе, вона зосереджується на існуванні для своєї дитини. У момент обіймів зникає тілесна й емоційна межа між мамою і ди-

тям, вони стають тим унікальним цілим, яким так захоплювався поет³.

Саме тому жодне філософське учення, жоден науковий підхід не можуть до кінця витлумачити материнство. Якою б деталізованою не була система теоретичних категорій, якою потужною – методика експлікації, якою відточеною – логіка дослідницького мислення, вони не дадуть ради тому незаперечному фактові, що материнські обійми – це чудо. Це акт чистого зближення, злиття, акт розчинення материнської душі в бажанні добра своїй дитині. Це момент трансцендентної істини, коли та, яка обіймає, і той, кого обіймають, стають напевно абсолютно єдиним.

³ Хоч усі пам'ятають ці славнозвісні рядки Тараса Шевченка, не могу втриматися, щоб не процитувати їх:

«У нашім раї на землі / Нічого кращого немає, / Як тая мати молодая / З своїм дитяточком малим».

ПРЕЗЕНТУЄМО НОВЕ ВИДАННЯ

Гуменюк Б. Блокпост : Вірші. Новели. Публіцистика / Борис Гуменюк. – К. : ВЦ «Академія», 2016. – 336 с.

У віршах, новелах і публіцистичних одкровеннях цієї книги – пережита автором правда Майдану і війни. Так бачили, відчували і думали мільйони, а тільки він знайшов такі слова.

«Борис Гуменюк переїхав танком усю українську поезію. Тепер буде українська поезія до Гуменюка і після Гуменюка».

Михайло Слабошпицький

«Маємо видатного письменника. Він один заступає собою цілу нашу епоху. Писано-переписано множество слів і сторінок. А достатньо його одного. Навіть забагато для одного життя, для однієї смерті.

Отже, Бог послав нам велику війну, божевільне випробування. Ми його, може, й не подужали б.

Але прийшов Гуменюк і перепровадив нас на інший берег. Звідти все добре видно. Все, що за нами. Усе, що трапилося з нами на хитавицях війни...

Війна дала нам Гуменюка».

Іван Ребрик